

סגולה מיוחדת זאת, לפרנסה בשפע, כדאי לומר גם בכל יום ולבקש לאחר אמירת פרשת המן. עניין זה מוזכר כבר ב'ארבעה טורים' (אורח חיים סי' שא – טוב לומר פרשת המן), ומרן הבית יוסף ביאר "כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה", וב'פרישה': "בירושלמי דברכות איתא, כל האומר פרשת המן בכל יום, מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו"

פרשת המן

סגולת אמירת פרשת המן ידועה ומפורסמת שמועילה לפרנסה בשפע, ומובא בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימינוב זצוק"ל זיע"א, כי סגולה מיוחדת לומר את פרשת המן (שניים מקרא ואחד תרגום) ביום שלישי בשבוע שקוראים בו את פרשת בשלח, שחל השבוע.

קודם קריאת פרשת המן, יש אומרים תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער ובכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה.

נוסח פרשת המן – שניים מקרא ואחד תרגום:

וַיֹּדֶבֶר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
וַיֹּדֶבֶר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ומילי יי עם משה למימר.

שְׁמַעְתִּי אֵת תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.
שְׁמַעְתִּי אֵת תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.
שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמשא תיכלון בסרא ובצפרא תשבעון לחמא ותדעון ארי אגא יי אלהכון.

וַיְהִי כַעֲרֹב וַתַּעַל הַטָּל וַתִּכַּס אֵת הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטָּל כְּסִיב לַמַּחֲנֶה.
וַיְהִי כַעֲרֹב וַתַּעַל הַטָּל וַתִּכַּס אֵת הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטָּל כְּסִיב לַמַּחֲנֶה.
והוה ברמשא וסליקת סליו וחספת ית משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא.

וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וַהֲנֶה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֵּק מַחֲסֵפֵס דֵּק כִּכְפָר עַל הָאָרֶץ.
וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וַהֲנֶה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֵּק מַחֲסֵפֵס דֵּק כִּכְפָר עַל הָאָרֶץ.
וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלידא על ארעא.

וַיֵּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יי לָכֶם לֶאֱכֹלָה.
וַיֵּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יי לָכֶם לֶאֱכֹלָה.
וחזו בני ישראל ואמרו גבר לאחיהי מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב יי לכון למיכל.

זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי לְקַטֹּוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֶכְלוּ עֹמֵר לְגֻלְגֻלַּת מִסְפָּר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשְׁרֵי בָּאָהֳלוֹ תִּקַּח.
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי לְקַטֹּוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֶכְלוּ עֹמֵר לְגֻלְגֻלַּת מִסְפָּר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשְׁרֵי בָּאָהֳלוֹ תִּקַּח.
דין פתגמא די פקיד יי לקוטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלגלתא מנין נפשתיכון גבר לדי במשכניה תסבון.

וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט.
וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט.
ועבדו כין בני ישראל ולקטו דאסגי ודאזער.

וַיִּמְדוּ בְּעֹמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי אֶכְלוּ לְקַטֹּוּ.

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה הֲנִי מַמְטִיר לָכֶם לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּלְקְטוּ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֹסֶנּוּ הַיֶּלֶךְ בְּחוֹרְתֵי אִם לֹא.
וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה הֲנִי מַמְטִיר לָכֶם לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּלְקְטוּ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֹסֶנּוּ הַיֶּלֶךְ בְּחוֹרְתֵי אִם לֹא.

ואמר יי למשה הא אגא מחית לכון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסנון היהכון באורתי אס לא.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וַהֲכִינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם.
וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וַהֲכִינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם.
ויהי ביומא שתייתא ויתקנון ית דיייתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֹתֶם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֹתֶם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.
ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיק יתכון מארעא דמצרים.

וּבִקֵּר וְרֵאִיתֶם אֵת כְּבוֹד יי בְּשִׁמְעוֹ אֵת תְּלֹנֹתֵיכֶם עַל יי וְנַחֲנוּ מַה כִּי תִלְוֶנוּ עֵלְיוֹ.
וּבִקֵּר וְרֵאִיתֶם אֵת כְּבוֹד יי בְּשִׁמְעוֹ אֵת תְּלֹנֹתֵיכֶם עַל יי וְנַחֲנוּ מַה כִּי תִלְוֶנוּ עֵלְיוֹ.
ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי כד שמיע [קדמוהי] ית תרעמותכון על מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לָכֶם כְּעֹרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלָחֶם בִּבְקָר לְשִׁבְעַת בְּשַׁמְעַת יי אֵת תְּלֹנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִים עֲלָיו וְנַחֲנוּ מַה לֹּא עֲלָיו תְּלֹנֹתֵיכֶם כִּי עַל יי.
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לָכֶם כְּעֹרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלָחֶם בִּבְקָר לְשִׁבְעַת בְּשַׁמְעַת יי אֵת תְּלֹנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִים עֲלָיו וְנַחֲנוּ מַה לֹּא עֲלָיו תְּלֹנֹתֵיכֶם כִּי עַל יי.
ואמר משה בדיתון יי לכון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבד בדשמיען קדם יי ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהן על מימרא דיי.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמַר אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יי, כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֹנֹתֵיכֶם.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמַר אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יי, כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֹנֹתֵיכֶם.

ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמיען קדמוהי ית תרעמותכון.

וַיְהִי כְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וַהֲנֶה כְבוֹד יי נוֹרָא בְּעֵנָן.
וַיְהִי כְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וַהֲנֶה כְבוֹד יי נוֹרָא בְּעֵנָן.
והוה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא.

וימרו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו.
וכלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכילה לקטו.

ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר.
ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר.
ואמר משה להון אגש לא ישאר מניה עד צפרא.

ולא שמעו אל משה ויתרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם
משה.
ולא שמעו אל משה ויתרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם
משה.
ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחש רחשא וסרי ורגז עליהון משה.

וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונגמס.
וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונגמס.
וילקטו ויתיה בצפר בצפר גבר לפום מיכילה ומה דמשתאר מניה על אפי חקלא כד חמא
עלוהי שמשא פשר.

ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל ושיאי העדה ויאידו
למשה.
ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל ושיאי העדה ויאידו
למשה.
והוה ביומא שתיאתאה לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין אחד ואתו כל רברבי
כנשתא וחיאו למשה.

ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו ואת
אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף היחו לכם למשמרת עד הבקר.
ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו ואת
אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף היחו לכם למשמרת עד הבקר.
ואמר להון הוא די מליל יי שבתא שבת קודשא קדם יי מחר ית די אתון עתידין למפא
אפו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אגעו לכוון למטרת עד צפרא.

ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו.
ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו.
ואגעו ויתיה עד צפרא כמה דפקיד משה ולא סרי וריחשא לא הוה ביה.

ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה.
ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה.
ואמר משה אכלהו יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא תשכחניה בחקלא.

ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו.
ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו.
שבתא יומין תלקטניה וביומא שביעאה שבתא לא יהי ביה.

ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו.
ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו.
והוה ביומא שביעאה ופקו מן עמא למלקט ולא אשכחו.

לאחר קריאת פרשת המן יש אומרים נוסח זה:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים
ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם
לא בלתי מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי
וברוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם.
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה
משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי
ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסוים ביך ולא ביד בשר ודם.

מוגש ע"י קרן קמ"ח - קידום מקצועי חרדי, מחלקת השמה.

הכנסו ללוח המשרות שלנו באתר:
www.keren-kemach.org/hot-jobs

